

Últim domicili: carrer Pedro Matutes Noguera núm. 65, pis 2n, porta 5ena, Eivissa.

núm. d'expedient: 15/2008

Presumpte infractor: Ilie Herta NIE X5465581E

Data de la proposta de resolució: 10 de març de 2009

Fets:

Pescar a l'interior d'instal·lacions portuàries, suposa una infracció de l'article 96.1 f) de la Llei de Pesca Marítima de l'Estat en relació amb l'article 12 j) del Decret 69/1999, pel qual es regula la pesca esportiva i recreativa a les aigües interiors de l'arxipèlag balear.

Sanció:

Multa de 301 euros (tres-cents un euros) en concepte de sanció principal per la comissió d'una infracció de caràcter greu tipificada a l'article 96.1 f) de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, en relació amb l'article 12 j) del Decret 69/1999, de 4 de juny, pel qual es regula la pesca esportiva i recreativa a les aigües interiors de l'arxipèlag Balear, consistent en pescar a l'interior d'instal·lacions portuàries.

Últim domicili: carrer Carles V, núm. 27, bloc 2, 07800 Eivissa

— o —

Num. 9453

Notificació de resolucions d'expedients sancionadors en matèria de transports.

No havent estat possible notificar a les persones interessades les resolucions i l'obertura del termini d'al·legacions dels expedients sancionadors que seguidament es detallen, instruïts pel Departament de Política de Mobilitat i Activitats del Consell Insular d'Eivissa per presumpta infracció a les disposicions reguladores del Transport Terrestre tipificades a la Llei 16/1987 (BOE de 31/07/1987), en compliment del que disposa l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, es procedeix a la seva notificació, tot fent constar que:

En virtut del que disposa l'article 22.3 de la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars i l'article 148.2 del Reglament Orgànic del Consell Insular d'Eivissa, de 20 de febrer de 2004, contra la present Resolució –que no esgota la via administrativa– podeu interposar recurs d'alçada davant el President del Consell Insular en el termini d'un mes, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en l'avinentsa que si no l'interposeu, l'acte esdevindrà ferm a tots els efectes, (article 115.1 de la Llei 30/1992).

Núm expedient: 90/07 EIF

Denunciant: Policia Local de Sant Josep (Agent E040023)

Denunciat/ada: ESTHER VERÓNICA JIMÉNEZ SOSA (25.726.609-M)

Matrícula: 6251-DJY

Data: 31/08/07

Via: Carrer Murtra fent cantonada amb el Carrer Alzines

Precepte infringit: Art. 47, 90 i 141.31 en relació al 140.1.9 de la LOTT; art. 41, 109 i 123 del ROTT.

Precepto sancionador: Art.143.1.f de la LOTT

Sanció: 1.501 €

Últim domicili: Carrer Baeza la Jabega 32, Torremolinos. Málaga.

Data d'inici de l'expedient: 2/04/08

La Instructora dels expedients sancionadors,
Marienna Sánchez-Jáuregui Martínez

Eivissa, 20 d'abril de 2009.

— o —

Num. 9465

Incoació de l'expedient de declaració com a Bé d'Interès Cultural, amb la tipologia de lloc d'interès etnològic, sa Caleta, Sant Josep de sa Talaia

La Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Historicoartístic, en sessió celebrada el dia 3 de març de 2009, va adoptar, entre d'altres, el següent ACORD:

'Exp. 16/09. Declaració com a Bé d'Interès Cultural, amb la tipologia de lloc d'interès etnològic, sa Caleta, Sant Josep de sa Talaia. Incoació de l'expedient administratiu.

Sa Caleta és una petita cala natural a la desembocadura d'un torrent a la costa sud/sud-oest de l'illa d'Eivissa, entre la punta i el puig des Jondal i la plat-

ja des Codolar, terme municipal de Sant Josep de sa Talaia que presenta uns trets i unes característiques singulars.

En aquest sentit, el tècnic de Patrimoni Històric ha evacuat informe-memòria de data 22 de gener de 2009 amb documentació gràfica i planimètrica on es proposa la figura Bé d'Interès Cultural, amb la tipologia de lloc d'interès etnològic.

Vista la dita memòria i la resta de documentació que es troba a l'expedient.

Atesos els articles 5 i següents de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears.

Vista la proposta de la Ponència Tècnica de Patrimoni Historicoartístic acordada en sessió de dia 18 de febrer de 2009.

Sobre la base de tot l'anterior, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Historicoartístic (CIOTUPHA) a la sessió de dia 3 de març de 2009, adopta el següent

ACORD:

1. Incoar l'expedient de declaració com a Bé d'Interès Cultural, amb la tipologia de lloc d'interès etnològic, sa Caleta, Sant Josep de sa Talaia. La descripció i la localització del BIC que s'incoa figura als annexos que s'adjunten i formen part integrant del present acord.

2. Publicar aquest acord en el BOIB i en el BOE i notificar-lo als interessats, a l'Ajuntament de Sant Josep de sa Talaia i al Govern de les Illes Balears.

3. Comunicar l'acord d'incoació al Registre de Béns d'Interès Cultural de les Illes Balears del Govern de les Illes Balears.

4. Inscriure l'acord d'incoació en el Registre Insular de Béns d'Interès Cultural.

5. Continuar la tramitació de l'expedient d'acord amb les disposicions legals vigents.

La incoació del procediment comportarà l'aplicació del règim de protecció establert per als béns ja declarats d'interès cultural.'

La qual cosa es fa pública per al general coneixement de conformitat amb el que estableixen l'article 7 i següents reguladors del procediment de declaració de béns d'interès cultural de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears.

La transcripció d'aquest acord es fa a reserva de l'aprovació de l'Acta.

La Consellera Executiva del Departament de Política Patrimonial i Agrícola,
Margalida Torres Planells

Eivissa, 22 d'abril de 2009

Annex I

1. Justificació

És objecte de la present memòria la declaració del port de sa Caleta com a Bé d'Interès Cultural amb la tipologia de Lloc d'Interès Etnològic, per les raons que més endavant s'exposaran.

En aquest sentit, cal avançar que es tracta d'un bé completament viu i actiu, en un procés permanent d'evolució i de transformació que és necessari regular. És tracta, a més, d'una de les agrupacions més importants d'Eivissa de casetes i varadors tradicionals.

En aquest sentit, cal recordar que altres indrets de les illes Pitiüses, no sempre més significatius que aquest, ja compten amb un expedient d'aquesta categoria.

2. Situació geogràfica i topografia

Sa Caleta és a la costa sud/sud-oest de l'illa d'Eivissa, entre la punta i el puig des Jondal i la platja des Codolar.

Amb aquest diminutiu es coneguda una petita cala natural a la desembocadura d'un torrent, ja pràcticament extingit, excepte en dies de pluges torrencials, el llit del qual s'endinsa en el pla des Jondal.

Sa Caleta està emmarcada per la part meridional de la serra d'en Palleu, per la banda de tramuntana, i la península coneguda com sa mola de sa Caleta, per la de migjorn.

Actualment, el seu accés és còmode i directe, en agafar la carretera asfal-

tada que comunica l'aeroport d'Eivissa i sa cova Santa.

Les coordenades UTM al centre de la vora de la cala són les següents:

Y 4303722.92
X 355634.55

El lloc que es pretén declarar s'implanta entre els 0 i 4 m snm.

3. Descripció física del bé

3.1. El lloc

Si quelcom explica la preferència de sa Caleta com a lloc de varada de petites embarcacions de pesca tradicionals és, sense dubte, l'estratègia topogràfica i geogràfica del lloc. En efecte, el seu fàcil accés i la seua bona comunicació —fets ja esmentats més amunt— el converteixen en un punt preferit davant altres en què aquests trets són més problemàtics.

Aquesta és probablement la raó del nombre tan elevat de casetes i varadors amb què compta aquest lloc.

Tot i això, cal advertir que l'esmentada accessibilitat va ser més viable, des de la vulgarització i la generalització dels vehicles de motor, ja que, com s'explica en la memòria històrica, abans dels anys 60-70 del segle XX el nucli tradicional de sa Caleta no oferia trets, ni diferencials ni quantitius remarcables en relació amb molts d'altres de l'illa d'Eivissa.

En qualsevol cas, el lloc o paratge es troba en el tram de costa conegut pròpiament com sa Caleta. Aquest té una part de pendent força suau gairebé a l'alçària del nivell del mar que és el llit del torrent. Un fet que també es va observar quan es va fer l'estudi de l'establiment fenici va ser el dessecament gairebé total d'aquest torrent, que sense dubte s'ha accentuat fins i tot més els darrers anys.

Això, en la pràctica i pel que fa a les casetes i els arriadors, ha tingut l'efecte de permetre aquest tipus d'instal·lació fixa a la mateixa cala, cosa que, com es veurà després, no succeïa abans dels anys 60 del segle XX.

A banda de la cala i el torrent comentats, el lloc on s'instal·len les casetes i els arriadors són els trams de costa immediats, tots dos rocosos. Els dits trams, en la mateixa costa, estaven erosionats pel mar com a penya-segat baix, i s'hi havien format algunes covatxes naturals, que, per tal d'instal·lar-hi les casetes, han estat aprofitades i engrandides artificialment.

3.2. Les instal·lacions i les construccions

S'ha considerat oportú incloure una descripció general de les instal·lacions i les construccions existents a sa Caleta, però com un primer pas, de caire més aviat informatiu i general, ja que la filosofia de la present memòria, com es dirà després, rau a posar l'accent sobre el lloc o paratge, descrit més amunt i deixar una anàlisi aprofundida per a un futur Pla especial de protecció.

A dia d'avui, les casetes i els arriadors envolten completament la cala.

A la banda de ponent se situen les que, pot afirmar-se amb seguretat, són les casetes més antigues i, en diverses d'elles, encara s'aprecia la seua construcció tradicional de maçoneria de pedra i morter de fang.

Arrambades unes amb les altres i totes elles amb arriadors, formen una unitat constructiva juxtaposada en bateria, totalment compacta i coherent. Aquesta unitat és sols trencada per un o dos magatzems moderns construïts en el penya-segat en una posició més alta.

A la part sud de la costa de llevant, igualment té lloc un sistema constructiu similar. Aquí algunes de les casetes conserven una part de la seua pedra original vista i, no sols això, se n'observen diverses que encara mantenen, amb reposició anual, els terrats originals d'argila.

Vora elles, estenent-se cronològicament i topogràficament cap a tramuntana, unes altres estan ja construïdes amb blocs de formigó. Tot i això, s'ha de dir que estan molt integrades amb la resta. D'altra banda, s'ha de recordar que el formigó amb ciment gris no és un invent que es pugui considerar ja recent.

Efectivament, algunes de les casetes d'aquest sector de sa Caleta estan fetes amb bloc massís. Cal no oblidar, en el sentit esmentat, que el bloc s'introduí a l'illa els anys 30 del segle XX. És la mateixa tècnica que, sola o combinada amb la pedra, afecta totes les instal·lacions militars de la bateria de costa de principi dels anys 40 i molts dels molins del vesí pla de Sant Jordi a partir d'aquell moment.

Quant al nucli central, les casetes —les de la cala pròpiament dita— formen també una línia corbada contínua i coherent. Com no podia ser altrament, segons el temps (els anys 70 i 80 en què foren construïdes) són de bloquet buit de formigó. Tenen també porxadets i arriadors. La més propera al sector de

ponent està íntegrament feta de taules de fusta.

Però, tot i la 'modernització' constant de les instal·lacions de sa Caleta, aquest lloc té encara un poder immens d'evocació.

4. Dades històriques

El primer document gràfic del qual s'ha pogut disposar a l'hora de redactar la present memòria és el plànol del projecte d'instal·lació de la bateria de costa N-52 a sa mola de sa Caleta. Aquest document militar, procedent dels arxius de l'exèrcit, està datat l'any 1940 i reflecteix ja l'existència al tram de costa penya-segada immediat a la banda de ponent de sa Caleta d'un total de 14 casetes, agrupades en sis mòduls diferents, a molt poca distància un dels altres.

Posteriorment hi ha altres documents gràfics d'interès, el primer novament és un plànol relacionat amb la bateria militar. Aquest és de l'any 1956 quan, a causa del despreniment del penya-segat de ponent de la península, va haver-se de substituir l'estructura telemètrica de control de tir dels dos Vickers 101'6 mm i reflecteix la mateixa situació.

Cal observar que cap dels dos plànols no abasta tota la costa de sa Caleta, només la seua part de ponent. Així mateix, tota l'àrea de la cala reflectida s'observa lliure d'aquest tipus d'instal·lació.

El segon, en canvi, és una de les fotografies del famós vol de 1956 (el mateix any que el segon dels plànols esmentats) de la USAF (United States Air Force). La imatge, però, en haver estat presa en blanc i negre i des d'una considerable alçària, no deixa veure amb nitidesa tots els detalls que serien desitjables.

Tot i això, la dita fotografia permet constatar un fet important i és que, aleshores, només existien les casetes i els arriadors a la costa de ponent de la cala, de les quals ja s'ha parlat. La resta de l'espai, que avui ja està completament ocupat per elements d'aquesta mena, apareix completament lliure, tant tot el sector de la mateixa cala i el llit del torrent, com la costa rocosa de llevant.

Les dades anteriors coincideixen a grans trets amb la informació obtinguda de la Demarcació de Costes. Efectivament, s'ha pogut disposar d'un plànol oficial del MOPU/ Dirección General de Puertos y Costas, que porta per títol 'Plan de ordenación de la costa y playas de la isla de Ibiza para el estudio de posible aprovechamiento por casetas varadero'.

Aquest plànol, que porta la data de novembre de 1981, no només reflecteix totes les casetes de sa Caleta existents, aleshores, sinó que també en dona una sèrie de característiques constructives i, el que és tant o més interessant, la seua anterioritat, o no, en relació amb l'atermenament ('deslinde' en castellà) vigent llavors, és a dir, el que havia estat aprovat per Ordre ministerial, el 3 d'octubre de l'any 1969.

El total de casetes que es reflecteix al dit plànol és de seixanta-quatre, de les quals la gran majoria comptava amb arriador fix de fusta. De la resta, cal suposar que o bé es tractava de magatzems, o bé els vaixells eren entrats i trets del mar per altres mitjans.

D'altra banda, un document que acompanya l'esmentada planimetria ofereix dades no menys importants, com ara el nom de l'usuari, la situació administrativa, el termini de concessió, la data de construcció quant a la seua anterioritat o posterioritat a l'atermenament de l'any 1969, el sistema constructiu, en què figuren conceptes prou clars com: fàbrica de blocs de formigó amb referit o no, maçoneria i fusta.

Com a síntesi, el desembarcador tradicional modern de sa Caleta sembla tenir la següent història:

El nucli més antic i originari de casetes i arriadors era exclusivament a la costa de ponent de sa Mola. Aquestes casetes estaven construïdes amb mur de maçoneria de pedra i la major part d'elles disposava d'arriadors de fusta. No hi ha dades, en canvi, de quan s'instal·laren per primera vegada aquestes casetes, ni quina és la seua història prèvia, que podria remuntar-se a temps molt anteriors.

Un segon estadi, posterior a aquesta data, però anterior a 1969, va ser la formació d'un altre nucli a la costa oposada de sa Caleta, és a dir el tram rocós que tanca per llevant la cala. Aquest nou nucli també tingué la seua evolució, que es reflecteix, en aquest cas, també amb la tècnica constructiva i que constava bàsicament de casetes fetes de pedra.

Es dedueix de les dades anteriors que, a la costa de llevant, les primeres que es construïren estaven a la banda sud, no només són les que en la documentació de costes consten com anteriors a l'atermenament, sinó que també són elements fets amb maçoneria de pedra.

Entre 1968 i 1981, amb noves casetes i arriadors, s'anà omplint l'espai lliure entre els dos nuclis, fins i tot ocupant quasi completament la cala, on només queda expedita una simple zona de pas.

El plànol de 1981 en realitat reflecteix una situació, si no idèntica, sí molt propera a l'actual pel que fa al nombre de casetes i arriadors així com les seues característiques. El que ha canviat, sobretot, són les modificacions i les modernitzacions esdevengudes sobre construccions ja existents, en el decurs dels darrers anys.

De fet, les plaques fotovoltaïques són ja una característica de les construccions.

5. Estat de conservació

L'estat de conservació del desembarcador de sa Caleta, quant a instal·lacions d'aquesta mena, ha de qualificar-se globalment de molt bo i en un estat de manteniment constant de totes les unitats per part dels seus respectius usuaris.

S'entén que una sèrie d'elements menors haurien de ser sotmesos al dictamen i l'estudi més aprofundit i puntual d'un Pla especial de protecció. En tot cas, però, es tracta de situacions del tot reversibles que no disminueixen el valor etnològic i patrimonial de l'espai.

6. Proposta

En altres expedients similars al present, ja es va deixar clara la intenció i el rerefons d'aquest tipus de proteccions. Per les característiques, encara absolutament vives, del bé que es pretén protegir, la figura adient, sense dubte, és la de Bé d'Interès Cultural / Lloc d'Interès Etnològic.

Ja es va advertir, també, que la tipologia d'aquesta classe de BIC era definida textualment a la Llei 12/98 com 'lloc o paratge natural amb construccions o instal·lacions vinculades a formes de vida, cultura i activitats tradicionals del poble de les illes Balears que mereixen ser preservats pel seu valor etnològic'.

Per això, no és l'objecte primordial la declaració (o l'exclusió) de casetes concretes o arriadors, sinó la protecció d'aquest 'lloc' o 'paratge' natural, afectat per unes 'construccions o instal·lacions vinculades a formes de vida, cultura i activitats tradicionals'.

Vol dir això, que és el 'lloc' o 'paratge' natural el que es proposa declarar, perquè és el veritable marc de les activitats d'interès patrimonial i no, simplement (o no només), les construccions o instal·lacions vinculades a formes de vida, que cal entendre incloses, a expenses, però, que un Pla especial de protecció, necessari i preceptiu en aquest cas, reguli finalment totes les situacions i prevegi, si cal, a preveure les mesures correctores adients.

Per tot això, el tècnic que subscriu eleva a superior criteri la proposta de declarar el 'paratge' de sa Caleta com a Bé d'Interès Cultural / Lloc d'Interès Etnològic.

En aquest sentit, haurà de ser delimitat l'espai costaner on han tengut i tenen lloc les activitats tradicionals i dotar-lo d'un entorn de protecció.

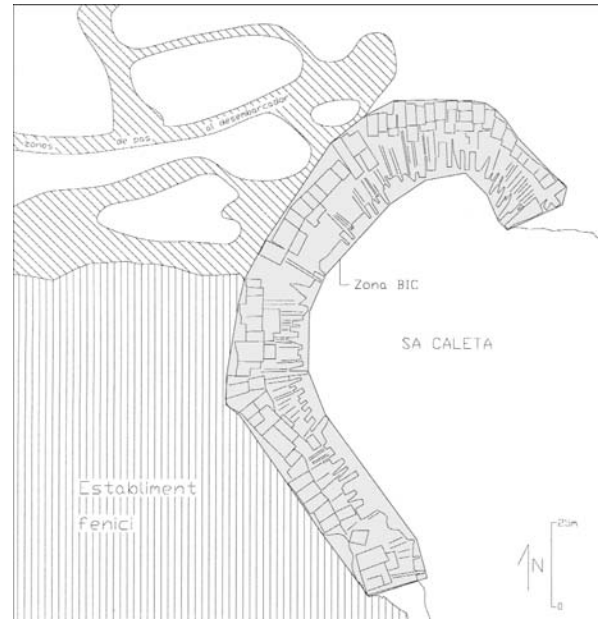
7. Abast de la declaració

L'àrea BIC / Lloc d'Interès Etnològic es reflecteix en plànol adjunt, senyalada en trama grisa contínua, amb l'observació que es justifica plenament amb tot el contingut de la present memòria.

Atès el fet que el BIC està envoltat de zones protegides (entre les quals, fins i tot les declarades patrimoni de la humanitat), no es fixa entorn de protecció.

Annex II

Planimetria que consta a l'expedient

— 0 —

Num. 9600

Edicte de publicació del Conveni de col·laboració entre el Consell Insular d'Eivissa i la Federació de les Illes Balears d'Escacs / Delegació d'Eivissa i Formentera, per al desenvolupament de la unificació de les activitats del programa 'l'esport per a l'edat escolar' 2008/2009

De conformitat amb allò previst a l'art. 8 de la Llei 30/92, de règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú, de 26 de novembre, a continuació es fa públic el següent Conveni núm. 488/09:

Conveni de col·laboració entre el Consell Insular d'Eivissa i la Federació de les Illes Balears d'Escacs / Delegació d'Eivissa i Formentera, per al desenvolupament de la unificació de les activitats del programa 'l'esport per a l'edat escolar' 2008/2009

A la ciutat d'Eivissa, 15 d'abril de 2009

Reunits

D'una banda, l'Hble. Sr. Xico Tarrés Marí, President del Consell Insular d'Eivissa, actuant en nom i representació d'aquesta institució, de conformitat amb el que disposa l'art. 9 de la Llei 8/2000 de 27 d'octubre, de consells insulars,

I d'altra, el Sr. Justino Quero Forero, Delegat Insular a Eivissa i Formentera de la Federació Balear d'Escacs, amb CIF núm. G-07191604, actuant en nom i representació d'aquesta entitat, segons preveu l'article 28.1 del Decret 33/2004, de 2 d'abril, pel qual es regulen les federacions esportives de les Illes Balears,

Ambdues parts es reconeixen mútuament la capacitat per formalitzar aquest conveni i

Manifesten

I. Que l'esport constitueix un element determinant de la qualitat de vida i de la utilització activa i participativa del temps d'oci en la societat contemporània.

II. Que la importància de l'esport va ser recollida en el conjunt de principis rectorers de la política social i econòmica de la Constitució Espanyola, i així el seu article 43.3 estableix que els poders públics fomentaran l'educació física i l'esport, i facilitaran l'adequada utilització del lleure.